Ч. 10. Субота 28 (15) січня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Рада державна. — Проґрама найблизшого засїданя. — З парляментарних комісий. — Небезпечна справа.*

В дальшім ходї вчерашного засїданя палати послів покінчено буджетову дискусию по промовах посла Удржала і Гавзера та вибрано ґенеральними бесїдниками пп. Крамаржа „против“ і Козловского „за“.

П. Крамарж обговорював справу угоди в Чехах і казав, що єсть лиш виною Нїмців, коли угода розбила ся. Обговорював відтак подрібно надужитя при спис' иаселеня.

Відтак промовляв п. Козловский і обговорював справу будови каналів, ческо-нїмецку угоду та виступив против висказів п. Левицкого, який робив докори Полякам за їх несправедливе поведенє з Русинами.

По промові пос. Козловского відослано буджет до комісиї, а президент назначив слїдуюче засїданє на день 7 лютого.

Вчера відбула ся конференция провідників клюбів, на якій установлено проґраму засїданя палати послів в дни 7 лютого. На дневний порядок того засїданя прийдуть справи: Заборона нічної працї женщин в промислї, закон о похатній торговли, новеля до закона о стовариширшенях, справи рільничі, закон о публичних аґенциях.

Найблизше засїданє буджетової комісиї відбуде ся також дня 7 лютого.

Банкова комісия радила онногди дальше над банковим законом. По промові пос. Моррея, мін. скарбу др. Маєр заявив, що всї бесїдники заявили ся за удержанєм теперішного банку. Що до §. 5 заявляє, що побоюваня, що парлямент не міг висказати ся що до виплат в готівцї, не умотивовані. Що-до філїй банку, які мають утворити ся, потрібні ще доходженя, котрі розпічне ся по ухваленю закона. Пос. Крамарж заявив ся за признанєм Чехам репрезентациї в ґенеральній радї банку і виступає против §. 5. Пос. Козловский замітив, що мимо ріжних недомагань предложеня буде голосувати за законом з виїмкою §. 5. Вкінци домагає ся утвореня філїї банку в Ярославі. По промові пос. Штайнвендера, дальші наради відложено до слїдуючого дня. В середу вела комісия дальші наради над банковим законом. Пос. Пльой зголосив внесенє в справі зміни реґуляміну палати в цїли парляментарного полагодженя предложеня що-до виплат в готівцї. Пос. Крек вніс, щоби відложити дискусия аж до хвилї, поки не буде певним, що угорский сойм буде міг полагодити ту справу. Пос. Хоц прилучив ся до сего внесеня. Засїданє відложено. Речинець слїдуючого засїданя подасть ся письменною дорогою.

Шкільна комісия відбула засїданє під проводом пос. Ґермана. Внесенє пос. Вастіяна о зміну §. 50 шкільного закона відкинено. Відтак раджено над справою дефінїтивного системізованя окружних шкільних інспекторів. Мінїстер Штірк обговорював задуману мінїстерством просьвіти акцию в справі постепенного удержавненя окружних інспекторів шкільних, але з фінансових причин заявив ся против переведеня тої справи в законній дорозї. На тім засїданє замкнено.

Босаньска комісия радила над анексийним законом. Пос. Редліх поборював претенсиї Угорщини до анектованих провінций і вніс резолюцию, в котрій протестує против поглядів Угорщини немов би она мала які права до анектованих провінций і ствердив, що права Угорщини, до тих країв не більші від прав Австриї. Вкінци порушив гадку, чи не слїд би в формі адреси до корони запротестувати против угорских претенсий. Пос. Стажиньский жалів, що предложеня анексийні в парляментї австрийскім і угорскім не ідентичні. Виступає против претенсий Угорщини. Пос. др. Бузек

---

6)

## ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлїйского — Р. Конана Дойлє.

(Дальше).

— Нї, нї, Туссак, стій! —крикнув старий і єго звичайно так лагідний голос підняв ся аж до тонкого вереску, коли волохата рука великана вхопила мене знов за карк.

— Заклинаю тебе, Люсиян, з практичних і моральних причин, недопустити до того Подумай, що наші пляни могли би не удати ся; тодї ми утратимо всяку надію на ласку. Розваж також....

Ті слова занепокоїли дуже молодця; єго й так оливкова краска лиця стала ще темнїйшою.

— Тодї ми й так пропали, Шарль — сказав він. — Не маємо иншого вибору. Мусимо слухати параґрафу тринацятого.

— Належимо до тіснїйшого комітету і можемо собі позволити на більшу свободу.

— Самі не можемо змінювати параґрафу— сказав Лєсаж. Єго звисаюча долїшна губа почала дрожати, але очи остали зимні і тверді. Поволи почав мій карк під натиском страшного великого пальця обертати ся, так що борода досягала вже майже плечий і я поручив вже мою душу Пресьвятій Діві. Але нагло вискочив Шарль, мій оборонець з свого кута і вхопив рамя Туссака з такою напрасностию, що то аж дивно було при єго дотеперішнім спокою.

— Не сьмієш єго убивати! — крикнув гнївно. — Хто ти, що важиш ся, опирати ся моїй волї? Пусти єго, я не хочу того, кажу тобі.

Але той вибух гнїву не мав найменшого успіху; лиця товаришів полишили ся поважні і непорушні. Тодї став мій оборонець просити.

— Постійте, я вам щось обіцяю. Послухай мене, Люсияне! Я переслухаю єго. Коли він шпигун, нехай гине і Туссак може з ним зробити, що схоче. Але коли він є невинним подорожним, що якимсь нещасливим випадком дістав ся до того дому і лиш задля глупої цїкавости підглянув наші пляни, тодї полишіть єго менї.

Доси я не отворив ще уст і не сказав нї слова на свою оборону і а хоч то, що вплинало на моє поведенє, було більше гордостию як хоробростию, то все таки був я з себе вдоволений. Лиш самопочутє значило у мене більше як житє. По послїдних словах мого оборонця відвернув я мій погляд від чоловіка, що мене держав мов клїщами, а поглянув на того, що висказав присуд смерти на мене. Бо дикість мого мучителя менше мене лякала, як трусливе, самолюбне поведенє другого. Боязливий чоловік небезпечнїйший як всї инші, а судия, що боїть ся когось, є найбільше непохитний.

Від єго відповіди на бесїду мого оборонця зависїло моє житє. Лєсаж поклав пальцї на губи і усьміхав ся на поважні слова свого товариша.

— Параґраф тринацятий! Тринацятий — повторив своїм лагідним голосом, що подвійно мене гнївав.

— Я тобі щось скажу, мій дорогий — озвав ся тепер і Туссак своїм грубим голосом. — Є ще одно правило, а оно каже: Хто злочинця переховує, має потерпіти кару, немов би він сам допустив ся злочину.

Та замітка зовсім не захитала рівноваги мого оборонця.

— Ти, Туссак, знаменитий чоловік до дїла; але коли треба щось порішити, то найлїпше зробиш, коли полишиш то розумнїйшим головам.

Спокій і певність себе, з якими ті слова були висказані, трохи дикуна схаменули. Він мовчки здвигнув раменами.

— Що до тебе, Люсиян — озвав ся знов мій опікун — то я дивую ся, що ти виступаєш против моїх бажань, з огляду на становище, яке хотів би ти колись займити в моїй родинї. Коли ти пізнав правдиві засади свободи і коли належиш до тих, котрі нїколи не сумнївали ся о побідї републики, то кому завдячуєш то всьо?

— Очивидно, Шарль, я то радо признаю — відповів молодець дуже збентежений. — Певно, що я був би послїдний, котрий би супротивляв ся якому твому бажаню; але в тім випадку твоя добросердечність веде тебе на фальшиву дорогу. Давай єму про мене тілько

виступає рівнож против претенсий Угорщини до Босни і Герцеґовини.

В послїдних днях великого розголосу набрала мала голяндска місцевість над морем Північним, Флїсінґен, положена недалеко бельґійского великого міста Антверпії при устю ріки Скальди. Місцевість та звістна була в послїдних часах лиш з того, що єсть найблизшим голяндским портом в дорозї до Анґлії і коли море спокійне, можна з Флїсінґен заїхати за три години до анґлійского порту Кінбору. Колись Флїсінґен було сильною пристанию і належало по черзї то до Анґлії то до Франциї. Наполеон І. з питомим собі стратеґічним хистом відразу пізнав велику вагу тої пристани і велїв єї 1808 року сильно укріпити. Але вже слїдуючого року Анґлійцї здобули ту місцевість. По кількох місяцях мусїли они уступити з Флїсінґен і тодї збурили всї укріпленя. Від того часу Флїсінґен перестало бути кріпостию, а стало лиш найдогіднїйшим портом в торговельнім обороті між Голяндиєю а Анґлією. В послїдних же днях завдяки голяндскому правительство Флїсінґен звернуло увагу цілого сьвіта на себе. Именно голяндске правительство постановило перевести укріпленє своїх берегів від Північного моря коштом 40 міліонів ґульденів, а перед усім воскресити давну кріпость Флїсінґен. Той намір голяндского правительства явив ся для великих держав правдивою несподіванкою і викликав в дипльоматичних кругах сильний рух на підкладі военних підозрінь та здогадів. Підозрівають именно Німеччину, що она намовила Голяндию до того кроку, аби Німеччина на случай війни з Анґлією мала догідну опору для своєї фльоти в Флїсінґен і могла звідтам висилати свої войска до Анґлії. Против укріпленя Флїсінґен піднесли ся голоси зі сторони Бельґії, Анґлії і Франциї, але голяндске правительство рішучо заявило, що від свого наміру не відступить. Говорять, що справа ціла має бути віддана до порішеня мировому судови в Газї.

# Новинки.

**Львів, дня 27-го січня 1911**

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Мінїстер справедливости переніс між иншими: начальників суду повітов. Чеслава Вуйціцкого з Теребовлї до Самбора і Тад. Проміньского з Медевич до Винник; судию Ад. Ґатникевича з Медевич до Щирця; — іменував судию пов. і начальника суду Мир. Гординьского в Галичи; судиями повітовими і начальниками суду судиїв пов.: Йос. Калужняцкого зі Зборова в Рожнїтові; Вол. Бальдіні в Скалатї і дра Едв. Вібіраля зі Збаража в Глинянах.

— **50-ті роковини смерти Шевченка** сьвяткувати-муть київскі Українцї в міскім театрі дня 12 марта сьвяточним обходом а дня 13 марта концертом в честь памяти Кобзаря. Роблять ся заходи також около того, щоб в театрі Тов. грамотности уладити популярний концерт. Проф. Сумцова з Харкова запросила Шевченківска комісия взяти участь у шевченківских сьвятах, які відбудуть ся в Москві 11 марта. На мясниці приготовляє ся в Москві виставу присьвячену памяти Шевченка. На великодні сьвята задумують уладити далеко більшу виставу. Накладом тов. ім. Шевченка в Петербурзї вийде невабаром альбом малюнків незабутього Тараса. Альбом виходити-ме частинами, яких можна сподївати ся не менш 5. В першім випуску помістить ся коротеньку житепись Шевченка.

— **З залїзниці.** Сим доносить ся, що з днем 1 лютого 1911 зміняє ся назву пристанку особового Завадів на шляху Хирів - Стрий на „Завадів коло Стрия".

— **Ліцитация.** Дня 7 лютого 1910 о годинї 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Львів публична ліцитация невідобраних товарів як коняк, горівка, кава, цукор, сьвічки, мило, сукно, меблї, зелїзні печі, лямпи, апарати телефонїчні, машини рільничі і т. д.

— **Приключка на граници.** Після телефонїчного донесеня комісарияту полїциї в Підволочисках відставляло вчера двох австрийских жандармів і полїциян з Підволочиск 2 російских пiдданих до границї. При тій нагоді прийшло до стрілянини з карабінів межи австрийскими жандармами а російскими вояками пограничної сторожі. В цїли ствердженя фактичного стану річи виїхали до Підволочиск радник Намістництва Шимановский і штабовий офіцир жандармериї.

— **Збори повітові** українскої бурси в Бродах відбудуть ся дня 2 лютого о год. 11 рано в „Основі". О год. 9 рано в церкві парох. відправить ся Богослуженє за души померших членів і добродіїв бурси.

— **Репертуар руского народного театру** в Дрогобичи. (Саля мійска. Початок о год. 7 вечером).

В суботу дня 28 січня. „Madame Butterfly", японьска опера в 3 відслонах Пуччінїя. Гостинний виступ п. Ф. Лопатиньскої.

В недїлю, дня 29 січня „Дай серцю волю, заведе в неволю" народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Кропивницкого.

В понедїлок, дня 30 січня „Травіята", опера в 4 відслонах Вердія.

Ві второк, дня 31 січня „Тайфун", штука з житя Японців в 4 діях М. Ленделя в перекладї Й. Стадника.

— **Самоубийство.** Дня 19 с. м. положив ся 16-лїтний Маркус Ляймзідер з Пустомит на шляху зелїзничім при кільометрі 17·6 а машина поїзду особового ч. 15 відтяла єму обі руки і голову від тїла. Причина самоубийства незвістна.

— **Чума в Хінї** ширить ся в страшний спосіб. До париского виданя „New York Herolda" доносять з Пекіну на основі звітів лїкарів заграничних амбасад, що такої чуми, яка тепер ширить ся в Хінї, доси ще не було. Всї полудневі провінциї Хіни навістила чума і єсть обава, що розширить ся по цїлій хіньскій державі і готова ще навістити Европу.

— **В Лїську** заходом читальнї „Просьвіти" відограють аматори в недїлю дня 29 січня с. р. в сали Сокола „Вефлеємска ніч". Перед і по представленю сьпівати буде місцевий хор коляди. Початок о год. 7 вечер. Наша замісцева інтеліґенция повинна як один муж ставити ся і подбати також о участь селян. Дохід призначений на Народний Дім в Лїську.

— **Дрібні вісти.** В середу 1. лютого закінчить ся в середних школах перший курс 1900/11 і того дня роздадуть сьвідоцтва; сей день буде вільний, але зараз на другий, взглядно на третий буде наука як звичайно. — В ночи з 20 на 21 с. м. згоріла в Снятині божниця, побудована ще 300 лїт тому назад. — Вечерницї заповіджені Укр. Студ. Союзом в Бережанах на 29 січня перенесено на 5. лютого (недїля) с. р. — На ул. Академічній знайдено

---

питань, скілько схочеш; але кінця цїлої справи все таки не буде можна змінити.

Так само думав і я; отже я знав тайну тої пропащої шайки, они не могли мене пустити живим. А однако житє таке хороше, а відложенє кінця, хоч би як коротке, таке пожаданє! Коли убийча рука пустила мою шию, здавалось менї, що чую тихий голос дзвонів, а лямпа якось аж яснїйше засьвітила. Вскорі вернула менї повна сьвідомість і я поглянув на змарнїле лице мого слїдчого судиї.

— Звідки ви приїхали? — спитав.

— З Анґлії.

— Але ви Француз?

— Так!

— Коли ви приїхали?

— Нинї вечером.

— Якою дорогою?

— Вітрильним кораблем з Довру.

— Говорить правду — воркнув Туссак. — На єго щастє я можу то потвердити. Ми бачили той корабель і когось висаджували на берег, саме тодї, як човно, котрим я приїхав, відпливало.

Я пригадав собі то човно: то була перша річ, яку я побачув коло француского берега. Якого ненадїйного значіня набрало оно тепер для мене! І тепер почав мій оборонець ставити менї питаня; зовсїм загальні, непотрібні питаня; а так поволи, так отягаючись ставив їх, що Туссак почав воркотїти. То переслуханє видалось менї безцїльною комедиєю, а однако з ревности і цїлого поведеня питаючого додумував ся я, що він мав в тім якийсь скритий намір. Чи він може хотїв лиш зискати на часї? В якій цїли? І блискавично, як гадки лиш тому приходять, котрого нерви в наслїдок небезпечности напружені до крайности, блискавкою прошибла мене гадка. Той чоловік ждав на щось, ждав з напруженєм і нетерпеливо. То читав я в єго зморщенім лици, бачив по безнастаннім кліпаню єго неспокійних очий. Він дожидав якоїсь перерви: говорив, говорив без кінця, аби других здержати. Я так був певний мого здогаду, немов би він менї свою тайну шепнув до уха. І нова надія мов тепла струя вступила оживляючо до мого серця.

Вкінци перебив ту єго бесїду Туссак в найбільшім гнїві; з диким проклоном крикнув:

— А тепер вже маю досить того. Для твоєї дитинної забавки не буду наражувати свого житя. Чи не маємо нїчого лїпшого до роботи як балакати про того чоловіка? Чи я з небезпечностию житя на те приїхав сюди з Льондона, аби слухати твоїх хороших бесїд? Скінчи вже раз з твоїм питанєм і до дїла.

— Дуже добре — сказав мій оборонець. — Та мала комірчина в стїнї ось тут може дуже добре служити за вязницю для того чоловіка. Замкнїм єго і полагодьмо насамперед наше дїло. Відтак будемо мати все ще час покінчити з ним.

— Аби ще чув і нашу розмову — замітив Лесаж.

— Чорт знає, що в тебе нинї влїзло — крикнув Туссак з недовірчивим поглядом на мого оборонця. — Ти нїколи не був такий здержливий, бодай тодї нї з тим чоловіком з Роб Стріт. Той знає нашу тайну; коли єго пустимо живцем, побачимо єго як обжаловані перед судом. До чого зачинати якийсь заговір, аби відтак в послїдній хвили задля якогось чужого чоловіка ризикувати успіх і вiпхнути себе в біду! От найлїпше я скручу єму вязи і всьо буде в порядку.

Знов простягнули ся волохаті руки до мого горла, коли нараз Лесаж зірвав ся. Був цїлком блїдий і наслухував з піднесеним вказуючим пальцем і перехиленою головою. Єго довга делїкатна, тонка рука дрожала як мост на вітрі.

— Чую щось — шепнув.

— Я також — сказав старший.

— Що то було?

— Тихо, уважайте!

Ми слухали здержуючи віддих. Вітер вив в коминї і сїпав спорохнавілими рамами вікон.

— То не було нїчого — сказав вкінци Лесаж з нервовим сьміхом. — То буря часом так дивно шумить.

— Тс! — скрикнув другий — тепер я знов щось почув.

Завив якийсь дикий голос, що приглушив шум бурі.

— Пес.

— Нас слїдять!

Лесаж підбіг до комина і кинув папери в огонь.

Туссак вхопив оперту о стїну сокиру; а мій оборонець витягнув подерту сїть з кута комина і отворив малї, деревлянї дверцї, що замикали тїсну деревляну комірчину.

— Скоро, сюди — шепнув до мене.

Коли я влїз до моєї криївки, почув, як він з товаришами говорив, що я тут безпечно схований і що они кождої хвилї можуть мене мати, коли лиш схотять.

(Дальше буде).

золотий ковток з двома брилянтами і діркою на третий випавший. — З помешканя п. І. Рожаньского, при ул. Бартоша Ґловацкого ч. 13, вкрадено книжочку вкладкову гал. Каси ощадности на 500 кор.

**— Велике господ. руске віче в Яблонові,** відбуде ся в неділю, дня 5 лютого 1911 р. в „Читальні". В Яблонові оснувала ся Філія Краєвого Товариства Господарского „Сільский Господар" на то, аби згуртувати усіх господарів, учити їх добре господарувати, то є витягати з ґрунту більші користи як до тепер, і учити годівлї худоби, свиний і кріликів та занимати ся їх користною продажию і т. д. Словом се товариство має дбати, аби полїпшити гірку долю селянина, аби селяни могли лїпше жити за свою тяжку працю. А се буде лиш тогдн, як до сего товариства приступить як найбільше людий і як будуть всї спільно працювати. А робота піде нам лекше, бо „Сільский Господар" дістав за стараннєм наших послів від правительства 133.333 К підпомоги. Просимо і взиваємо всїх до сего.

На вічу 5 лютого будемо радити: 1) Про годівлю і висилку свиний до Відня і яку нам поміч у сїм дасть товариство „Сільский Господар". — 2) Про годівлю кріликів, який кошт того і яка користь. — 3) Як заложити собі сад, тай які є перші рояоти господаря-садівника. Та й про другі цікаві і пожиточні річи поговоримо і порадимо ся. Лиш приходїсь кождий, кому не хоче ся бідувати! — За виділ філії краєв. товар. „Сільский Господар" в Яблонові: Іван Ломей, заст. голови; Василь Боднар, секретар.

Перед вічем відбудуть ся загальні збори товариства господарско-кредитового „Власна Поміч".

# Всячина
## для науки і забави.

**— Дерево, що не горить.** Огороднича часопись „Gardeners Chronicle" подає цікаву звістку про дерево, що росте в Колюмбії, котре має то свойство, що єсть незвичайно відпорне на огонь. В колюмбійскій провінциї Роліна єсть звичай, що що року палять засохлі в часї посухи ростини, котрі відтак, коли настануть доцї, могли би спиняти ріст молодих ростин. Сї огнї ділають очевидно шкідливо на дерева, котрі відтак гинуть поволи. Одну виїмку творить лиш згадане дерево. Невелике то, скручене дерево не лиш не зазнає нїякої шкоди від огню, але противно, ще навіть лїпше розвиває ся і ширить ся якраз там найбільше, де другі дерева згинули. Відпорність та основує ся на корі того дерева, котрої зверхні части суть більше як на 1 цм. грубі і лиш дуже трудно займають ся від огню.

**— Свиня в історії культури.** Свиня єсть одним із найважнїйших домашних зьвірят. В Хінї або Кітаю були освоєні свинї вже 5000 літ тому назад. Та й у стародавних Греків були вже за часів Одисея знані домашні свинї, а служба свинопаса уважала ся в тих часах навіть за щось дуже почесного. „Божественний Евмей", син короля Ктезія із Сірос, був „благородним свинопасом". Одисей і Телемах слухали єго ради, а нинї деякі людці, може навіть таки справедшні сини свинопасів, коли хотять комусь допечи, прозивають єго свинопасом. Ще давнїйше знані були свинї в Єгиптї, як то видко із дуже старих єгипетских малюнків, на котрих душі померших грішників відвожено в видї свиний із суду померших божка Озиріса.

У Єгиптиян уважали свиню за нечисте зьвіря і мяса єї не їли, а причина того була мабуть чи не в тім, що деякі свинї були заражені трихінами і люди по спожитю мяса з таких свиний гинули. Того в давних часах люди не знали і не уміли берегти ся від наслідків спожитя такого мяса. Тому свинї уважано взагалї за нечисті зьвірята і віра заказувала їсти їх мясо. А всеж-таки були Єгиптияни, котрі держали більші стада свиний, они мусїли однак жити самі між собою, приносили в назначених днях, коли місяць був в повни, свинї богам на жертву і в тих днях їли їх мясо. Сей єгипетский звичай перейшов очевидно й на жидів, у котрих свиню й до нинїшного дня уважають за нечисте зьвіря, хоч кажуть, що якусь часть з неї можна їсти, лиш не знають напевно, котру. Давними часами Жиди гидились дуже свиньским мясом. За сирийского короля Антіоха Епіфана, котрий їх змушував їсти свинину, готові були скорше смерть притерпіти, як сповнити єго приказ, бо тих, що їли свиньске мясо, уважали за найпоганїйших ідолопоклонців. Щоби покорити жидів, котрі заєдно бунтували ся, велїв римский цїсар Гадріян прибити над ворогами Єрусалима вироблену з мармору свиню, а про цїсаря Августа розповідають таку небилицю: Коли він довідав ся, що король Ірод по народженю Ісуса Христа велїв поубивати всї дїти низше двох літ і що навіть єго власного сина убили, сказав Август: Лїпше бути Іродовою свинею як єго сином.

Але часи зміняють ся а з ними й люди. Нинї вже повно таких Жидів, для котрих „хазер" вже не „трейф", а коли можна якусь часть з неї їсти, лиш не знати, котру, то они їдять всяке мясо в тім переконаню, що то дозволена часть, ба що більше, беруть ся вже й до торговлї свиньми, чого давнїйше не бувало.

Важну ролю грала свиня в житю Греків, було то одно із найдавнїйших зьвірят, які приношено богам на жертву. Свиню приношено богини Церері на жертву. Новонароджене дитятко купано в свиньскій крови, щоби єго забезпечити від злих духів. В Атинах скроплювано свиньскою кровю лавки народних зборів, щоби в той спосіб відвернути всяке нещастє. Аполльо очистив свиньскою кровю убийника матери Ореста. Подібно й у стародавних Німців грала свиня важну ролю і була ознакою домашного щастя. У Відни в давних часах висїла одного разу на червоній вежи, з котрої нинї остала ся лиш назва улиці (Rotenturmstrasse), шинка, призначена для того, хто би доказав, що він паном дома. Тої шинки нїкому не забагало ся і нїкому єї не признано. В найновійших часах увійшла була в моду свинка яко знак щастя за причіпку або дармовіс до ланцушків від годинників. Що й у нас грала свиня непослїдну ролю, може служити за доказ хоч би то, що після старого звичаю паска і ковбаска та печене поросятко на Великодні сьвята звязані у нас тісно з собою. Яке значінє має нинї свиня в житю народів, того не треба чей доказувати; величезний збут свиний на великих торговицях найлїпшим на то доказом.

**— Проказа в Европі,** котра з старині і середновічних часах забирала тисячі жертв, не вигасла зовсїм ще й до нинї особливо в північних краях, де все ще часами проявляє ся. Про один такий случай занедужаня на проказу доносять з Копенгаґи: В Свендборзї на острові Фінен стверджено сими днями один случай занедужаня на проказу. Жінка якогось робітника від телефонів дістала була недавно тому великого болю в ногах а рівночасно показала ся висипка сягаюча аж повисше колін. Она пішла по пораду до лїкаря а той розпізнав, що то проказа і дав о тім знати санітарній колєгії в Копенгазї. Специялїст від недуг наскірних, професор др. Елерс, котрий вибрав собі проказу за специяльне студиюм, поїхав зараз до Свенборґа і сконстатував, що то дїйстно проказа. Пороблено зараз всякі міри осторожности і уміщено нещасливу жінку в зовсім окремій хатї за містом, так, щоби нїхто з нею не міг сходити ся. Сподївають ся, що в той спосіб не допустить ся, щоби тота страшна хороба розширила ся. Занедужавша жінка походить з Ісляндиї, де проказа досить часто проявляє ся.

# Телеґрами.

**Відень** 27 січня. Приїхав тут российский амбасадор в Константинополи, Чаріков.

**Петербург** 27 січня. Бувшого корейского посла кн. Чіппоні знайдено вчера в помешканю повішеного. Самоубийник полишив лист до бувшого корейского цїсаря і 2.500 рублїв на похорон.

**Константинополь** 27 січня. Часописи доносять, що ворохобники в Ємені розпочали атак на важну під взглядом стратеґічним точку Менега на полудневім заході від Санаа. Турецка залога, хоч нечисленна, боронить ся добре.

**Петербург** 27 січня. Небавком має бути внесений до думи проєкт закона прасового. Після того проєкту головна одвічальність буде обовязувати видавців ґазет і властителїв друкарень. Судові кари мають бути заострені. Єсть також предвиджена конфіската часописий без накладаня кари.

# Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.**

**ЗАМІТКА.** Поїзди поспішні визначені грубшим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненим чисел мінутових.

### Приходять до Львова
**на головний дворець:**

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, **10·21****, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·03
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, **2·00**, **9·00**.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

**На Підзамче:**

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

**На Личаків:**

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

### Відходять зі Львова
**з головного двірця:**

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45** **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, **3·40**, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

**З Підзамча:**

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

**З Личакова:**

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Кряховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.